

“ΧΑΙΡΕ ΝΥΜΦΗ,

Τὸ καλλιτεχνικὸ συγκρότημα Ἀλίκης μετὰ τὸ «Μελὸ» στὸ «Ἰντεάλ» ἔπαιξε τὸ ἔργον τοῦ κ. Ξενοπούλου «Χαῖρε Νύμφη».

***

Ἐνα ἀπὸ τὰ μυθιστορήματα τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου, ὁ «Κατήφορος» διεσκευάσθη παρὰ τοῦ ἰδίου γιὰ τὸ θέατρο μὲ τὸν τίτλο «Χαῖρε Νύμφη» καὶ ἡ πρώτη του ἐδῶθη προχθὲς στὸ Ἰντεάλ ἀπὸ τὸν θίασο τῆς εταιρείας τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν. Τὸ θέατρο τοῦ κ. Ξενοπούλου προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀνεξάντλητη πηγὴ τῶν διηγημάτων του, εἶναι ἡ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς του, φανταστικὰ κοριτσάκια ποὺ τὸν τριγυρίζουν καὶ μεγαλώνουν τὸν κύκλο τῆς πνευματικῆς δημιουργίας του.

Καὶ ἡ Ρόζα ποὺ ὑπάρχει στὸν «Κατήφορο» εἶναι τὸ αἰσθηματικὸ κορφίτσι τοῦ νέου δράματός του, ποὺ μὲ τὴν ἀγνότητά του ἀπὸ τὰ μαθήματα τοῦ ὠδείου βρίσκεται ἀνάμεσα σὲ μιὰ «κοριτσοπαγίδα». Δὲν ὑποπτεύεται τίποτε ἄλλο παρὰ τὰ αἰσθήματά της. Ἔχει τόση ἀφέλεια ὥστε δέχεται νὰ τὴν φωτογραφίσῃ ἀκόμη ὁ τρομερὸς ξελογιαστὴς σὲ κάποιον δωμάτιο τῆς καρσονιέρας του.

Μιὰ καὶ μπῆκε στὴν «κοριτσοπαγίδα» χάνει τὴν ἀγνότητά της, γίνεται γυναίκα, ὁκτὼ ὀλόκληρα χρόνια ἐμπορεύεται τὰ νειῶτά της, πουλάει τὸ κορμί της σὲ γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους. Ἐνας ἀπὸ τοὺς φίλους της, ὁ Ἀργύρης, περισσότερο αἰσθηματικὸς, ἀποφασίζει νὰ τὴν ἀνασύρῃ ἀπὸ τὸν βουρκο, νὰ τὴν κάμῃ γυναίκα του στὸ πείσιμα τῶν τριγύρω του προλήψεων.

Ἀλλὰ ἡ οἰκογένειά του, ὁ τραπεζίτης θεῖος του, τὸν φέρνει σὲ δύσκολη θέσι, νὰ προτιμήσῃ ἢ τὴν ἀπόλυση ἀπὸ τὴν τράπεζα ἢ τὴν μετάθεσι στὸ ὑποκατάστημα τοῦ Βόλου, τὸν χωρισμὸ τοῦ ἀπὸ τὴ Ρόζα, καὶ προτιμᾷ τὸ δεύτερο.

Ἡ Ρόζα περιμένει «πεπλοφορεμένη». Πόση ἀγωνία, καὶ πόση χαρὰ γιὰ τὴν θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ἀκόλαστη ζωὴ καὶ θὰ ζήσῃ μὲ τὸν ἀγαπημένον της. Περιμένουν οἱ κουμπάροι, οἱ καλεσμένοι, στὴν διπλανὴ αἴθουσα, ἀλλὰ ὁ γαμπρὸς δὲν ἔρχεται. Καὶ στὰν ἡ Ρόζα βλέπει τὴν σκληρὴ πραγματικότητα τῆς ἀπάτης, ξεσπάει σὲ λυγμούς, σὲ γέλια νευρικὰ, πίνει σαμπάνια, καὶ στὸ τέλος ἀντὶ νὰ παρουσιασθῇ μπροστὰ τοὺς φίλους της γυμνῆ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσί της φυτεύει μιὰ σφαῖρα στὸ κεφάλι ἢ στὴν καρδιά.

Αὐτὴ εἶναι σὲ γενικὲς γραμμὲς ἡ ἱστορία τῆς Ρόζας Στάγκα. Κανένας δὲν θ' ἀρνηθῆ τὴν ὑπαρξὴ τραγικοῦ στοιχείου στὸ νῦν θεατρικὸ ἔργο τοῦ κ. Ξενοπούλου. Ἀλλὰ, ὑπάρχουν πολλὰ «ἀλλὰ» ἐναντίον του. Λόγια ποὺ ἐπαναλαμβάνονται κουραστικὰ σὲ ὅλες τὶς σκηνὲς καὶ σὲ ὅλες τὶς πράξεις, συμβατικὰ ἐπεισόδια τοῦ παλαιότερου θεατρικοῦ καιροῦ, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ξεδιπλώνεται μπροστὰ στὸν κόσμον ἢ εἰκόνα τῶν προσώπων, τῶν πράξεων τῶν, ποὺ θὰ ἐπακολουθήσουν μέχρι τέλους.

Καὶ τὸ χειρότερο, ἡ Ρόζα Στάγκα ἔπειτα ἀπὸ ὁκτὼ χρόνια δραματικῆς ζωῆς γίνεται τόσον μελοδραματικὴ ὥστε καταφεύγει στὴν σωτηρία τοῦ ρεβόλβερ. Ὁ κ. Ξενοπούλος εἶχε ἐξαντλήσῃ τὸ θέμα του καὶ γιὰ νὰ κρατήσῃ μιὰ ὀλόκληρη «εικόνα»

ἔκανε τὴ Ρόζα ἡρωίδα μελοδραματικῆ, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ προκαλέσῃ ἐντυπώσεις θεατρικῆς, κινηματογραφικῆς, ἐνῶ ἡ ζωὴ τῆς ἔδειχνε τὸ δρόμον ποὺ δὲν θὰ τὸν περνοῦσε γιὰ πρώτη φορὰ.

Ὁ συγγραφεὺς μοροῦσε νὰ μείνῃ μὲ τὴν ἐντύπωσι τοῦ μυθιστορηματός του χωρὶς νὰ ἀναζητήσῃ καὶ τὴν συνέχειά του στὸ θέατρο. Κάποιες νέες ὑποχρεώσεις βαρύνουν τὸν φίλον καὶ σεβαστὸ συγγραφέα καὶ αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονηθῆ.

Ἡ Ἀλίκη ἔκαμε ὅτι ἦτο δυνατόν γιὰ νὰ δώσῃ ζωὴ, παλμὸ καὶ τραγικότητα στὸν ρόλον της. Πηγαῖο θεατρικὸ ταλέντο. Ἀστεῖρευτη καλλιτεχνικὴ φλέβα. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ χεῖ κάποιον συγκρατημὸν στὰ γέλια τῆς ποὺ ξεχύνονται πότε ἀπὸ γὰρ καὶ εὐχαρίστησι καὶ πότε ἀπὸ μιὰ νευρικότητα. Δὲν πρόκειται μονάχα γιὰ τὸ προχθεσινὸ ἔργον. Καὶ σὲ ἄλλα ἔργα ποὺ τὴν ἔχω παρακολουθήσει προσεκτικὰ καὶ στοργικὰ, τὸ γέλιο τῆς ξεπετιέται πάντα ἀσυγκράτητα καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν χρειάζεται.

Ἄν ἡ παρατήρησίς μου ἔχη κάποια σημασία, ἄς τὴν προσέξῃ τώρα ποὺ εἶναι ἀκόμη στὸ ἀνθισμα τῆς καλλιτεχνικῆς σταδιοδρομίας της.

«Ἐλεύθερον Βῆμα» 29 Μαΐου 1931

MIX. ΡΟΔΑΣ

***

Καὶ αὐτοῦ τοῦ θιάσου αἱ παραστάσεις δὲν εἶχαν ἰκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Μ' ὅλα ταῦτα ἀπὸ τὸ «Ἰντεάλ» ἐξηκολούθησαν σὲ διάφορα θέατρα τριγύρω τῶν Ἀθηνῶν τὶς παραστάσεις του μέχρι τέλους τῆς θερινῆς περιόδου.